

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/142/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717202479
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:1717202479.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: N. I., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. X/X, XXX XX C., zastúpený: JUDr. Roman Klimek, advokát, Advokátska kancelária so sídlom v Pezinku, Radničné nám. č. 5, 902 01, proti žalovanej: S. I., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX Y., zastúpená: JUDr. Ladislav Faludi, advokát, 9.mája 20, 985 59 Vidiná, o odporovateľnosti právneho úkonu, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 28. novembra 2018, č. k.: 8C/36/2017-146, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie vo vzťahu k výroku II., ktorým súd prvej inštancie konanie o zaplatenie náhrady v sume 46.000 EUR zastavil, zastavuje.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol, že:

„I. Súd určuje, že Dohoda o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretá dňa 21.05.2014 vo forme notárskej zápisnice notárkou JUDr. Martou Jurinovou, so sídlom v Lučenci, Ul. Št. Moyzesa č. 53 č. N XXX/XXXX Nz XXXXX/XXXX, T. Is XXXXX/XXXX medzi žalovanou S. I., rod. I., narodenou XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom H., Q. XX a U. I., rod. I., narodeným XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom H., Q. XX, ktorou s účinnosťou odo dňa 21.05.2014 uzavreli medzi sebou dohodu tak, že: nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor, nachádzajúce sa v katastrálnom území Y., v obci Y., v okrese C.: parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape: parcelné číslo X/X druh pozemku F., výmera XXXX m², parcelné číslo X/X F. plochy a nádvoria výmera XXX m², parcelné číslo X/X Zastavané plochy a nádvoria výmera XXX m², parcelné číslo X/X Zastavané plochy a nádvoria výmera XX m², parcelné číslo X/X Zastavané plochy a nádvoria výmera XXX m², Stavba: súpisné číslo XX Rodinný dom na parcele X/X, letná kuchyňa na parcele 9/3, stodola na parcele X/X budú tvoriť výlučné vlastníctvo S. I., rod. I., narodenej XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom H., Q. XX, v celosti v X/X-ine, je voči žalobcovi právne neúčinná.

II. Súd konanie o zaplatenie náhrady v sume 46.000 Eur od žalovanej zastavuje.

III. Žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením.“

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Pezinok dňa 30.03.2017 domáhal určenia odporovateľnosti právneho úkonu, dohody o zúžení BSM uzavretej medzi U. I. a žalovanou v máji 2015 a uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu 46.000 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadal priznať náhradu trov konania. V žalobe tvrdil, že dňa 03.03.2010 požičal U. Mayerovi sumu 66.388 Eur, ktorú sa dlžník zaviazal splácať mu v mesačných splátkach po 2.766 Eur,

počnúc aprílom 2010. Posledná 24.splátka mala byť odovzdaná žalobcovi najneskôr do 30.04.2012. V tento deň sa jeho pohľadávka voči U. I. stala splatnou.

3. Jeho pohľadávka bola judikovaná na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 44C/84/2013 zo dňa 04.11.2013. Za účelom uspokojenia svojej vykonateľnej pohľadávky podal dňa 18.07.2014 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému U. I.. S. U. I. vlastnil v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov so žalovanou nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v okrese Poltár, katastrálne územie H. v hodnote 342.000 Eur, keď o hodnote týchto nehnuteľností vypovedal dlžník v trestnom konaní pred vyšetrovateľom na Okresnom riaditeľstve policajného zboru v Lučenci. Bezprostredne potom ako sa stala pohľadávka žalobcu vykonateľnou, dlžník sa začal zbavovať svojho majetku. Dňa 15.05.2014 spolu so žalovanou uzavreli kúpnu zmluvu, ktorou predali svoje nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX V. Y., R. XXXX/X, H. za 342.000 Eur.

4. Dňa 21.05.2014 na notárskom úrade v Lučenci dlžník U. I. a žalovaná podpísali dohodu o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej „Dohoda“) podľa § 143a zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), v ktorej sa dohodli, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v okrese C., katastrálnom území Y., sa po ich kúpe stanú výlučným vlastníctvom žalovanej. Zároveň v ten istý deň žalovaná podpísala kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX v hodnote 92.000 Eur. V čase nadobudnutia výlučného vlastníctva žalovanou existovalo medzi dlžníkom a žalovanou manželstvo a je zrejmé, že uvedená nehnuteľnosť bola vyplatená žalovanou z finančných prostriedkov, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže tieto boli získané z predaja nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, uzavretie ktorej bezprostredne predchádzalo uzavretiu kúpnej zmluvy, pričom v tom čase manželia (žalovaná a dlžník) predali nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov za 342.000 Eur.

5. Žalovaná už nevlastní nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, ktoré kúpila do svojho výlučného vlastníctva dňa 09.06.2014, pretože ich predala kupujúcim N. Z. a J. Z..

6. Žalobca poukázal na ustanovenia § 42a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 42b ods. 2 a ods. 4 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že dlžník U. I. uzavrel so žalovanou dňa 21.05.2014 Dohodu v úmysle ukrátiť veriteľa - žalobcu. Uvedená Dohoda mala za následok i reálne ukrátenie uspokojenia vymáhateľnosti pohľadávky veriteľa, a to tak, že jej uzavretie umožnilo, aby nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, ktoré žalovaná kúpila z peňazí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vlastnila vo výlučnom vlastníctve len ona od ich kúpy 09.06.2014. Prostriedky na nákup tejto nehnuteľnosti boli získané z predaja nehnuteľností na LV č. XXX, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov U. I. a žalovanej. Ak by nedošlo k uzavretiu Dohody, tak by nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX museli byť kúpené do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a následne tieto nehnuteľnosti mohli byť exekvované na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 44C/84/2013 zo dňa 04.11.2013 v exekúcii, ktorá už začala. Právnym úkonom o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov teda došlo jednoznačne k ukráteniu uspokojenia žalobcom vymáhanej pohľadávky a následným prevodom tejto nehnuteľnosti žalovanou na nových vlastníkov už nie je možné tieto nehnuteľnosti exekvovať na uspokojovanie žalobcovej pohľadávky. Poukázal aj na to, že došlo k ukráteniu pohľadávky minimálne v hodnote 46.000 Eur. Odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/44/2017, na uznesenie NS ČR 30Cdo/4885/2010 zo dňa 28. 02. 2011. Na pojednávaní dňa 28.11.2015 vzal žalobca žalobu späť sčasti náhrady v sume 46.000 Eur, keďže nárok na ňu možno uplatniť až po právoplatnosti rozsudku o neúčinnosti právneho úkonu.

7. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Spochybnila akýkoľvek morálny mandát žalobcu žalovať ju, nakoľko (ako sa neskôr dozvedela) samotný žalobca a jeho rodina stojí za rozvratom jej rodiny. K tvrdeniu žalobcu, že pôžičkou z 03.03.2010 mal požičať U. I. (bývalému manželovi žalovanej) sumu 66.388 Eur, uviedla, že nemala ani nemá informácie ohľadom existencie tejto pôžičky. Nevedela sa vyjadriť ani k tomu, že potom ako sa pohľadávka voči dlžníkovi stala vykonateľnou sa dlžník postupne začal zbavovať majetku. K tomu navrhla vypočuť dlžníka - U. I.. Za pravdivé považovala tvrdenie žalobcu, že kúpnu zmluvou, predali nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX v katastrálnom území H. („M. na Q.“) za sumu 324.000 Eur z dôvodu, že predaj iniciovala žalovaná, keďže nevládali splácať hypotekárny úver, meškali so splácaním splátok a hrozilo zosplatnenie úveru. Dňa 29.03.2014 nehnuteľnosť predali.

8. Namietala, že nebola účastníčkou súdneho konania na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 44C/84/2013 (zmluva o pôžičke s poukazom na existenciu a trvanie BSM), o ktorom nároku rozhodoval podľa nej miestne nepríslušný súd. Bez ohľadu na verifikáciu existencie výšky a pravdivosti tvrdenia žalobcu vyplýva, že jednotlivé splátky pôžičky boli splatné od augusta 2010 a k zosplatneniu celej pohľadávky došlo 30.04.2011, pričom k rozhodnutiu predat' vysnívaný domov došlo z jej podnetu o viac ako dva roky neskôr. Preto oponovala tvrdeniu žalobcu, že vysnívaný domov žalovanej sa prevádzal z dôvodu údajnej existujúcej právoplatnej a judikovanej pohľadávky žalobcu voči bývalému

manželovi. Potvrdila, že dňa 21.05.2014 spísali Dohodu do notárskej zápisnice a dôvodom spísania bola „kombinácia, sklamanie, hnevu ale najmä nedôvery voči svojmu manželovi, ktorý zapríčinil, že žalobkyňa musela vzdať svojho vysnívaného domova v lone prírody v ktorom chcela vychovávať deti a vybudovať vzťah a zodpovednosť k zvieratám.“ Nesúhlasila s tým, že Dohoda bola realizovaná v úmysle ukrátiť veriteľa preto, lebo o uvedenej pohľadávke žalobcu nevedela, a práve nezodpovedné konanie bývalého manžela žalovanej bola rodina žalovanej nútená navýšiť svoje úverové zaťaženie o ďalších 100.000 Eur, čím sa navýšili mesačné splátky úverov zo sumy 1.600 Eur na sumu 2.004 Eur. Finančné prostriedky z navýšeného úveru slúžili na vrátenie spreneverených finančných prostriedkov veriteľom, za splnenie ktorých zabezpečoval manžel žalovanej. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe poukázala na nezodpovedné konanie bývalého manžela, ktoré vnímala ako vážny zásah do vzájomnej dôvery. S bývalým manželom sa dohodli, že situáciu spoločne zvládnu, a preto sa rozhodla vykonávať profesionálnu pestúnsku starostlivosť pre 8 bezproblémových detí, avšak ani odmena, ktorú dostávala za profesionálnu pestúnsku starostlivosť, nestačila na pokrytie navýšených úverových splátok. Záťažová situácia, v ktorej sa rodina ocitla, viedla nakoniec k rozvodu manželstva. Žalovaná prinútila manžela predať ich domov a pritlačila ho, aby súhlasil s dohodou o zúžení BSM, aby zabezpečila strechu nad hlavou pre svoje deti.“ Z kúpnej ceny splatili hypotekárny úver vo výške asi 250.000 Eur a sumu 90.000 Eur použila na zabezpečenie „strechy nad hlavou pre deti“. Bývalému manželovi prenechala „zvyšnú hotovosť, ktorú utrhli z predaja živého inventára a iného zariadenia M. na Q.“. Žalovaná nesúhlasila s tým, že Dohoda bola uzavretá v úmysle ukrátiť veriteľa bývalého manžela t.j. žalobcu. Až neskôr sa dozvedela, že bývalý manžel mal nejakú podlžnosť v Cíferi, údajne mala spojitosť so spreneverou syna žalobcu, avšak o žiadnej pôžičke nemala informácie.

9. Podľa jej názoru je potrebné skúmať okolnosti poskytnutia pôžičky, keďže zmluva o pôžičke nebola bežným právnym úkonom. Pri odporovacích žalobách je potrebné, aby žalobca v konaní preukázal, že právnym úkonom dlžníka bola ukrátená pohľadávka veriteľa a dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi. Odporovateľnými nemôžu byť nikdy tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Na druhej strane k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, avšak ak vlastní dlžník napriek odporovanému právnemu úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil. S odkazom na § 116 a 117 OZ tvrdila, že žalovaná a jej bývalý manžel už nie sú blízke osoby, neboli nimi ani v čase uzatvárania Dohody.

Z vykonaného dokazovania okresný súd mal preukázané, že existuje vymáhateľná pohľadávka žalobcu na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 4. 11. 2017, č. k. 44C/84/2013-57 proti U. I., bývalému manželovi žalovanej na sumu 66.358 EUR. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. 12. 2013 a vykonateľnosť 18. 12. 2013. Keďže bývalý manžel žalovanej dlžnú sumu nezaplatil, dňa 18. 7. 2014 podal žalobca návrh na vykonanie exekúcie. Manželstvo žalovanej a bývalého manžela bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 19. 9. 2014, č. k. 7P/46/2014-26, ktorý sa stal právoplatným 20. 10. 2014. mal preukázané, že za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov došlo k uzavretiu tvrdených kúpnych zmlúv ako aj Dohody o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Tiež mal preukázané, že žalovaná už nie je vlastníčka nehnuteľností zapísaných na LV číslo XXX. Na zistený skutkový stav súd aplikoval ustanovenie § 42a OZ § 42b ods. 1, 2 OZ, pričom poukázal na zmysel odporovateľnosti ako aj predpoklady pre vyhovieť žalobe, a to, že a) pohľadávka veriteľa je vymáhateľná, b) právny úkon dlžníka bol uskutočnený v posledných troch rokoch, c) právny úkon bol uskutočnený v úmysle ukrátiť veriteľa, d) právnym úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky (in frauden creditoris).

10. Aplikujúc § 42a ods. 1 OZ s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28Cdo/3538/2011 dospel k záveru, že dňom právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sa stala pohľadávka žalobcu vymáhateľnou, preto sa súd ďalej nezaoberal tvrdeniami žalovanej o tom, že nemala informácie ohľadom existencie tejto pôžičky, ani tým, že nebola účastníčkou zmluvy o pôžičke. Mal preukázanú aj druhú podmienku, a to podanie žaloby v prekluzívnej lehote troch rokov, ktorá sa odvíja od účinkov vkladu vlastníckeho práva dňa 9. 6. 2014, pričom žaloba bola doručená na súd 30. 3. 2017, teda včas. K tretej podmienke, úmyslu ukrátiť veriteľa (§ 42a ods. 2 OZ) uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že ide o osoby blízke, úmysel dlžníka skrátiť veriteľa zákon predpokladá, pričom v konaní bolo preukázané, že žalovaná a dlžník boli osoby blízke, manželia. Vo vzťahu k štvrtej podmienke, t. j. že právnym úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky poukázal na to, že je treba rozumieť také zmenšenie majetku dlžníka, ktoré neumožní uspokojenie pohľadávky veriteľa celkom alebo sčasti. Súd konštatoval, že pre úspešnosť žalovanej v konaní bolo jej povinnosťou preukázať, že ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

11. Po vyhodnotení všetkých dôkazov mal preukázané, že žaloba je dôvodná, keď Dohoda bola právny úkon vykonaný medzi osobami blízkymi, pričom poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17. 12. 2018, sp. zn. 4 Cdo/163/2007. Pri skúmaní, či Dohoda ukracuje veriteľa alebo nie, dospel k záveru, že Dohoda veriteľa ukracuje, pretože uzavretím Dohody sa majetok jeho dlžníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov jednoznačne zmenšil, nakoľko týmto úkonom sa žalovaná stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV číslo 948 nadobudnutej z kúpnej ceny v celosti patriacej do BSM. Uzavretím Dohody sa dlžník zbavil celého svojho majetku a žalovaná následne túto predala. Súd konštatoval, že žalovaná nepreukázala, že úmysel svojho manžela nemohla rozpoznať ani pri vyvinutí náležitej starostlivosti. Zdôraznil, že práve obrana žalovanej spočívala v jej tvrdení, že ona vyvinula snahu a následne podnikla kroky smerujúce k uzavretiu zmluvy o navýšení hypotekárneho úveru, o predaji nehnuteľnosti v BSM a najmä že prinútila manžela, aby dňa 21. 5. 2014 uzavrel Dohodu o zúžení BSM, aby zabezpečila sebe a deťom strechu nad hlavou. Taktiež potvrdila, že vedela o dlhoch manžela U. I. v čase uzatvárania ukracujúceho právneho úkonu, t. j. Dohody a sama sa snažila prispieť k splateniu dlhov tým, že sa zamestnala ako pestúnka, teda v zmysle záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR že dňa 28. 2. 2011, sp. zn. 30 Cdo/4885/2010 musela byť uzrozumená s tým, že niektorý veriteľ môže od dlžníka požadovať uspokojenie svojej pohľadávky aj z majetku, ktorý žalovaná nadobudla na základe právneho úkonu - Dohody.

12. Proti tomuto rozsudku sa v zákonnej lehote odvolala žalovaná. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V úvode odvolania uviedla, že súd rozhodoval bez toho, aby bola splnená zákonná podmienka, ktorou je vyrubenie súdneho poplatku s poukazom na návrh na platenie 46.000 EUR. Súd konal prostredníctvom sudkyne, voči ktorej bola zo strany právneho zástupcu vznesená námietka zaujatosti vzhľadom na jej chovanie voči právnenému zástupcovi vzbudzujúce pochybnosti o nezaujatosti. Súd vyhovel žalobe bez preskúmania skutočností tvrdených žalovanou (bez riadneho preskúmania skutkového stavu, bez možnosti pripustenia výsluchu účastníka konania, bez možnosti klásť svedkovi otázky (nepripustenie otázok na svedka), bez pripustenia dôkazov preukazujúcich skutkový stav (zamietnutie návrhu na vykonanie listinných dôkazov) bez dôkladného zistenia skutkového stavu. Okresný súd svojím konaním odmietol poskytnúť žalovanej právnu ochranu.

13. Ako odvolacie dôvody uviedla ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f) a h) CSP. Konkrétne podľa písm. a) namietala, že nebol vyrubený súdny poplatok a že konala sudkyňa, ktorá bola namietnutá. Podľa písm. b) namietala nesprávny procesný postup, ktorým jej bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, čím došlo k odmietnutiu spravodlivosti, keď súd odmietol vykonať dôkazy, nepripustil otázky kladené svedkovi, nepripustil výsluch žalobcu. V zmysle písm. d) poukázala na inú vadu, a to, že súd na základe späťvzatia návrhu zastavil konanie bez toho, aby sa k späťvzatiu návrhu mohla žalovaná vyjadriť. S poukazom na písm. e) namietala nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností. Podľa písm. f) poukázala na to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam - nesprávne vyhodnotenie dokumentov v súvislosti s existenciou pracovného miesta, plnením si ponukovej povinnosti ako aj v súvislosti s vyhodnotením e-mailovej komunikácie, v ktorej boli popísané praktiky zamestnávateľa. V súvislosti s odvolacím dôvodom podľa písm. h) namietala, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Poukázala na ustálenú judikatúru všeobecných súdov, podľa ktorej pri odporovacích žalobách ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa je vecou dôkazného bremena žalobcu. Žalobca musí v konaní preukázať, že právnym úkonom dlžníka bola ukrátená pohľadávka veriteľa. Odporovateľnými nemôžu byť nikdy tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Na druhej strane k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, avšak ak vlastní dlžník napriek odporovanému právnenému úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil.

15. V konaní na prvom pojednávaní dňa 28. 11. 2018 sa zo svedeckej výpovede pána I. dozvedela, že právny úkon pôžička medzi žalobcom a svedkom U. I., od ktorého žalobca odvíja svoj nárok, prebehol len podpisom na dokumente, v skutočnosti nedošlo k odovzdaniu ani prijatiu finančných prostriedkov a simulovalo sa finančné vyporiadanie odovzdania polovice podielu v podniku Zberné suroviny X. v hodnote 18 000 Sk. V tejto súvislosti žiadala urobiť výsluch žalobcu, aby sa k vyjadreniam svedka vyjadril, pričom tento návrh bol zamietnutý s poukazom na koncentračnú zásadu. Právny zástupca žalobkyne (zrejme žalovanej poznámka odv. súdu) vysvetlil, že uvedené skutočnosti sa žalobkyňa (zrejme žalovaná) dozvedela len na tomto pojednávaní, preto nemohla skôr tento návrh na vykonanie dokazovania výsluchom účastníka konania realizovať, preto deklarovaný postup súdu je nezákonný a neakceptovateľný. Okresný súd oznámil, že tento výsluch žalobcu nevykoná, nakoľko ide o otázku, ktorá je právoplatne rozhodnutá v konaní Okresného súdu Bratislava. Právny zástupca opakovane uviedol, že si je vedomý tohto rozhodnutia, avšak uvedené rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné len medzi

účastníkmi konania a nie voči žalobkyni (zrejme žalovanej), ktorá nebola účastníkom konania. Z tohto dôvodu považovala za nevyhnutné vypočuť účastníka k okolnostiam podpisu uvedeného dokumentu za účelom zistenia, či žalobkyňa (zrejme žalovaná) "mohla úmysel ukrátiť veriteľa pri náležitej starostlivosti nemohla poznať". Tieto okolnosti súd nechcel skúmať.

16. Odhliadnuc od svedeckej výpovede, podľa ktorej bol dokument s názvom pôžička simulovaný právny úkon, okresný súd odmietol vykonať dokazovanie za účelom zisťovania skutočného majetku svedka (či už nepripustením otázok na svedka alebo odmietnutím vykonania listinných dôkazov, zmlúv, ktoré preukazovali, že svedok disponoval značným majetkom - z vyporiadania ktorého sa údajná pohľadávka týkala), nakoľko podľa ustálenej judikatúry ku kráteniu nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, avšak ak vlastní dlžník napriek odporovanému právnomu úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý sám o osebe postačuje k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil.

17. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca. Odvolanie považuje za účelové a právne irelevantné. Zdôraznil, že žalovaná v odvolaní neuviedla také skutočnosti, resp. iné dôvody, ktoré zakladajú dôvodnosť podania odvolania podľa žalovanou citovaných ustanovení. V obsahu odvolania sa vyskytujú tie isté pasáže a tvrdenia, ako ich uviedla žalovaná v konaní na súde prvej inštancie. Uvedené dôvody možno chápať skôr ako kontraproduktívne vo vzťahu k meritu veci. Skutkové tvrdenia žalovanej sú často nepresné, protichodné a sú v zásadnom rozpore s tým, ako bol skutkový stav zistený a ustálený súdom na základe dokazovania. Ku konkrétnym argumentom žalovanej žalobca uviedol, že je nesporné, že uzavretím Dohody o zrušení majetku v BSM medzi žalovanou a jej bývalým manželom U. I. došlo k zmenšeniu majetku. Tvrdenie žalovanej, že dlžník U. I. napriek zmenšeniu jeho majetku má dostatočný majetok na uspokojenie pohľadávky veriteľa, je nepravdivé, čo vyplýva najmä z toho, že napriek tomu, že žalobca dňa 18. 7. 2014 na exekučnom úrade podal návrh na exekúciu, do dnešného dňa nebol exekvovaný majetok dlžníka pre absenciu majetku, a to ani v rozsahu 1 EUR. Pokiaľ namieta existenciu vymáhateľného nároku, nakoľko má ísť o simulovaný právny úkon, takéto tvrdenie je absurdné, nakoľko o tomto nároku bolo právoplatne rozhodnuté Okresným súdom Bratislava III v konaní sp. zn. 44C 84/2013. Z tohto dôvodu žiadal rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

18. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) rozsudok okresného súdu v I. a III. výroku podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1, 2 CSP.

19. O odvolaní žalovanej proti výroku II. súd rozhodol po jeho späťvzatí podľa § 369 ods. 3 CSP.

20. Podľa citovaného ustanovenia (1) Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. (2) Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. (3) Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. 4) Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

21. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalovaná podala odvolanie proti všetkým výrokom, teda aj proti výroku, ktorým okresný súd konanie o zaplatenie náhrady v sume 406.000 EUR zastavil. Podaním zo dňa 27. 3. 2019 žalovaná zobrala odvolanie čiastočne späť proti výroku II. Uviedla, že zrejmou chybou v písaní uviedla, že sa odvoláva proti všetkým výrokom. Preto zobrala odvolanie späť v časti týkajúcej sa druhého výroku rozhodnutia, ktorým súd konanie zastavil.

22. K späťvzatiu odvolania sa vyjadril žalobca s tým, že berie na vedomie tento úkon.

23. Pretože o odvolaní nebolo dosiaľ rozhodnuté, žalovaná ho mohla vziať späť (§ 369 ods. 1 CSP). V dôsledku úkonu späťvzatia odvolania odvolací súd odvolacie konanie zastavil (§ 369 ods. 3, 4 CSP).

24. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Podľa písm. b), ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonával navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

25. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že je dôvodný odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a), c), d) CSP odvolací súd nezistil.

26. K argumentu, že neboli splnené procesné podmienky, pretože nebol vyrubený súdny poplatok, odvolací súd uvádza, že na splnenie procesných podmienok prihliada súd kedykoľvek počas konania. Procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového

poriadku (napr. nedostatok procesnej subjektivity). Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd vtedy, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Odvolací súd nezistil, že by nebola daná právomoc súdu, jeho príslušnosť, bol zistený nedostatok procesnej subjektivity či spôsobilosti, nebola zistená ani prekážka začatého konania a prekážka rozsúdenej veci. Námietka, že nebol vyrušený súdny poplatok, nie je procesnou podmienkou, ktorá by zakladala vadu v konaní, keďže ide o fiškálny vzťah strany sporu k štátu a nepredstavuje vo vzťahu k žalovanej žiadne porušenie jej práv. 27. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa písm. d) odvolací súd konštatuje, že žalovaná zobrala odvolanie späť.

28. Pokiaľ žalovaná namietala v rámci procesných podmienok, že konal sudca, ktorý bol namietnutý, v danom prípade ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP. Z obsahu spisu, vznesenej námietky žalovanou odvolací súd dospel k záveru, že počas pojednávania sudkyňa vysvetlila dôvod, prečo námietku nepredkladá na rozhodnutie nadriadenému súdu, keďže táto má svoj základ v námietkach spočívajúcich v procesnom postupe sudcu (§ 53 ods. 3 CSP). V takomto prípade súd na námietku zaujatosti neprihliada a vec nadriadenému súdu nepredkladá.

29. Pre určenie toho, voči akým úkonom je možné odporovať bude rozhodujúce to, či týmto úkonom dochádza k zmenám (prevodu) majetkových hodnôt na tretiu osobu. Môže to byť preto akýkoľvek úkon. Rozhodujúce je iba to, či dochádza k uvedeným zmenám a táto zmena je dôsledkom ukrátenia veriteľa (žalobcov). Zákon jasne stanovuje podmienky pre všetky dôvody za ktorých je možné právnomu úkonu odporovať, a sú nimi a) pohľadávka veriteľa je vymáhateľná, b) právny úkon dlžníka bol uskutočnený v posledných troch rokoch, c) právny úkon bol uskutočnený v úmysle ukrátiť veriteľa, d) právnym úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky (in fraudem creditoris).

30. Žalovaná poukázala na výpoveď svedka Mayera (bývalého manžela), z ktorého sa dozvedela, že pôžička, od ktorej žalobca odvíja nárok, reálne nebola uskutočnená a bola simulovaná, pričom za týmto účelom žiadala vypočuť žalobcu. Odvolací súd vo vzťahu k judikovanej pohľadávke na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III vyslovuje záver, že námietka žalovanej v tomto smere nie je dôvodná. V danom prípade ide o pohľadávku žalobcu, ktorá mu bola priznaná v riadnom konaní, pričom rozsudok predstavuje vymáhateľný titul, na základe ktorého sa žalobca oprávnene domáha plnenia od žalovaného. Okresný súd správne poukázal na dôvody odporovateľnosti právneho úkonu, keď pod písmenom a) poukázal na prvý predpoklad, a to, že pohľadávka veriteľa je vymáhateľná. Táto podmienka bola nepochybne splnená, čo okresný súd dostatočne odôvodnil a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Vo vzťahu k tejto otázke nebol potrebný výsluch žalobcu. Pre posúdenie tohto predpokladu nie je rozhodujúce, či žalovaná bola účastníkom tohto konania a na vykonateľnosti vydaného rozsudku žiadnym spôsobom nemôže nič zmeniť ani výsluch vo vzťahu k okolnostiam podpisu daného dokumentu.

31. Podstatou okolnosťou však je, že hoci okresný súd v zápisnici o pojednávaní uviedol dôvody svojho rozhodnutia nevykonávať tento dôkaz, či iné dôkazy, tento postup mal byť uvedený v rozsudku v zmysle ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, keď v odôvodnení rozsudku, okrem iného, súd uvedie, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy. Pri porušení tohto postupu jeho rozhodnutie je nepresvedčivé, neodôvodnené, pričom je naplnený odvolací dôvod podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, keď tým, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie v písomnom vyhotovení, nesprávnym procesným postupom odňal právo žalovanej uskutočňovať jej patriace procesné práva. Medzi takéto procesné práva patrí aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo výslovne z citovaného ust. § 220 ods. 2 CSP vyplýva.

32. Odvolací súd sa stotožňuje aj s posúdením druhej podmienky, že právny úkon dlžníka bol uskutočnený v posledných troch rokoch. Okresný súd rozhodnutie v tomto smere správne odôvodnil.

33. Vo vzťahu k tretej podmienke, ktorú súd odôvodnil v bode 17 odôvodnenia, odvolací súd konštatuje, že jeho závery sú taktiež správne. Úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými boli veriteľa dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a blízkymi osobami, alebo ktoré dlžník urobil v prospech týchto osôb. Táto vyvrátiteľná právna domnienka uľahčuje právnu pozíciu veriteľa, hoci aj tu existuje zákonná výnimka. Uvedené neplatí, ak druhá strana (blízka osoba) dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať. Náležitá starostlivosť a schopnosť rozpoznať úmysel dlžníka sú skutkové okolnosti, ktoré treba zisťovať konkrétne, diferencovane a špecificky v každom jednotlivom prípade. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú námietku v tom zmysle, že žalovaná a bývalý manžel už neboli si osoby blízke. Toto tvrdenie považuje odvolací súd za účelové, keď citované ustanovenie § 116 OZ definuje blízku osobu aj manžela, a to bez vzťahu k subjektívnym pocitom manželov navzájom, teda sa neskúma miera ich náklonnosti, či averzie v prípade nezhôd. Bolo preukázané, že bola to práve žalovaná, ktorá v snahe zachrániť majetok iniciovala predaj nehnuteľností, z ktorej kúpnej ceny čiastočne bol vyplatený aj hypotekárny úver v banke, či iné dlhy. Pre naplnenie tohto predpokladu nie je potrebné, aby žalovaná mala vedomosť o danej konkrétnej pohľadávke žalovaného

vzniknutej z právneho úkonu so žalobcom. Práve z týchto zistení vyplynula aj iniciatíva žalovanej, aby uzavreli Dohodu o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Sama sa snažila prispieť k splateniu dlhov tým, že sa zamestnala, resp. bola pestúnkou.

34. Dôvodná je však v celom rozsahu námietka žalovanej, že súd odmietol vykonať dokazovanie za účelom zisťovania skutočného majetku svedka - dlžníka, keďže odmietol vykonanie listinných dôkazov a nepripustením otázok na svedka, ktorými dôkazmi chcel preukázať pravdivosť svojich tvrdení. V tomto smere neobstojí ani argumentácia súdu s poukazom na koncentračnú zásadu, ktorú súd vyložil formalisticky.

35. Podľa § 153 CSP (ods. 1) strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

36. Podľa ods. 2 na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

37. Podľa ods. 3 ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

38. Okresný súd nepostupoval správne, keď na prostriedky procesnej obrany neprihliadol a predovšetkým v odôvodnení rozhodnutia to neuviedol.

39. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať, a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Nepochybne určité skutočnosti vyšli najavo po výsluchu svedka U. I., na ktoré žalovaná reagovala tak, že žiadala vypočuť žalobcu, ale predovšetkým vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré súd nepripustil, s čím sa odvolací súd nestotožňuje, pretože ide o zásadné tvrdenia a vykonanie dôkazov.

40. Jednou zo základných podmienok odporovateľnosti a predpokladom pre možnosť uplatnenia tohto práva je to, že došlo skutočne k ukráteniu veriteľa. Pod ukrátením veriteľa je treba rozumieť také zmenšenie majetku dlžníka, ktoré neumožní uspokojenie pohľadávky veriteľa celkom alebo aj sčasti. Samotným zmyslom odporovacej žaloby, uvažované z pohľadu žalujúceho veriteľa, je dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že je voči nemu neúčinný dlžníkom urobený právny úkon, ktorý skrakuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovené, by malo predstavovať podklad na to, že sa veriteľ môže na základe titulu spôsobilého na výkon rozhodnutia (exekučného titulu) vydaného proti dlžníkovi domáhať nariadenia výkonu rozhodnutia (exekúcie) postihnutím toho, čo odporovaným (právne neúčinným) právnym úkonom, ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, s ktorou alebo v ktorej prospech bol právny úkon urobený (pozri aj rozhodnutie NS ČR 30Cdo/5123/2009). Odvolací súd sa zhoduje s názorom okresného súdu v tom, že Dohoda o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov je takým právnym úkonom, ktorým dochádza k zmenšeniu majetku dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu.

41. Dlžníkové právne úkony skrakujú pohľadávku veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a aj v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, hoci - nebyť týchto úkonov - by sa z majetku dlžníka uspokojil (pozri aj rozhodnutie NS ČR 30do/794/2006). Zákonná požiadavka pre odporovateľnosť právneho úkonu môže byť splnená len pri súčasnom naplnení dvoch podmienok, a to 1/ majetok dlžníka má v dôsledku odporovateľného právneho úkonu objektívne menšiu hodnotu v porovnaní so stavom pred týmto úkonom, 2/ zmenšenie majetku dlžníka má za následok, že veriteľ sa z tohto majetku nemôže uspokojiť, hoci nebyť odporovateľného právneho úkonu by sa uspokojil. Z uvedeného vyplýva, že odporovateľnými nemôžu byť tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Uzavretú dohodu však nemožno považovať za tzv. ekvivalentný právny úkon, takým je napr. uzavretie záložnej zmluvy.

42. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS ČR 30Cdo/5123/2009), podľa ktorého ku skráteniu pohľadávky veriteľa nemôže dôjsť vtedy, ak dlžník napriek odporovanému úkonu a prípadným dlhom vlastní majetok, ktorý postačuje, aby sa z neho veriteľ uspokojil; v takom prípade nie je úkon dlžníka

odporovateľný (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 1. novembra 2004, sp. zn. 30 Cdo 2474/2003).

43. Žalovaná sa domáhala vykonanie dôkazu práve na preukázanie týchto predpokladov, čo jej bolo súdom odopreté a čo odvolací súd považuje za pochybenie. V dôsledku nevykonania týchto dôkazov je potom naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e), čo vyústilo k záveru, že skutkový stav nebol dostatočne zistený a to viedlo k nesprávnym skutkovým zisteniam, prípadne zisteniam predčasným. Z tohto dôvodu aj právne posúdenie nie je správne (písm. f), písm. h).

44. V ďalšom konaní preto okresný súd vykoná dokazovanie navrhnutými listinnými dôkazmi a výsluchom žalobcu na zistenie, či dlžník vlastní majetok, ako to tvrdí žalovaná, ktorý by postačoval na to, aby sa z neho veriteľ uspokojil. Súd taktiež bude venovať pozornosť tvrdeniu, že exekúcia nie je úspešná z dôvodu nemajetnosti dlžníka, overí pravdivosť tohto tvrdenia, na čo musí žalobca navrhnuť patričný dôkaz, ak chce svoje tvrdenie preukázať. Okresný súd vo svojom rozhodnutí neuviedol zistenia, ktoré vyplynuli z výsluchu svedka U. I., preto bude jeho povinnosťou jeho výpoveď v rozhodnutí vyhodnotiť. Zároveň rozhodne o trovách celého konania.

45. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).